

ИВАН ДАВИДКОВ
ЕХОТО

chitanka.info

Вдън оголялата тъмна гора
будят се звуци летни.
Вятърът пак ли на празник събра
своите рожби безчетни —

била,

ехо от стъпки, от сън на

ехо от лист отронен,
ехо от трепета на пчела
в цвета на някой спомен,
ехо от бързей, завит до очи
със одеяло от шума,
ехо от говора на очи,
от неизречена дума?...

А до безкрая ни цвят, ни човек.
Поривът на душата
само мъгла ли и чезнещ ек
оставя в далнината?

вплете

Знам: то крилата си ще

в гъста дъждовна мрежа
и ще откряне с гласа на дете
звънката порта на скрежа.
Но ще открие ли таен свят,
или в копнеж неиздуман
ще ни затрупва с дълбок

листопад

нощната песен на Шуман?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.